

Rumænien, transporten Juli 2002.

Rapport.

I fortsættelse af vore besøg, den skriftlige kontakt og ikke mindst en stor hjælp fra ansatte i Iasi Amt og den lokale humanitære hjælpe association "Filantrop" i Cluj-Napoca, lykkedes det atter at levere et læs udstyr, til glæde og gavn for dels flere enkelt personer, men også hospitaler og især den store handicapinstitution i Hirlau, Iasi Amt.

Den lange ventetid vi måtte opleve, grundet regeringsskiftet og den efterfølgende lange vurderingsperiode, har skabt en stor frustration blandt vore modtagere. Tidligere har det været muligt at planlægge transporterne i forhold til vore medarbejders ansættelsesforhold, herunder ferier og fritid, samt nogenlunde sikkert at gennemføre fem til otte transporter pr år, hvilket har skabt en kontinuitet og dermed forventning om at hjælpen kom nogenlunde som aftalt. Vi har tidligere været i stand til at planlægge og gennemføre transporterne uden, eller med mindre forsinkelser.

Lagersituationen har været katastrofal. De normale kilder, som supporterer os med forskellige ting, har vi måttet bede om at holde sig tilbage, fordi vi ikke havde plads til mere, hvilket har været årsag til en del undren hos disse aktive og hjælpsomme mennesker. Selvfølgelig har vi forklaret og man har modstræbende accepteret, når de så vort bugnende lager.

Vi har måttet sige nej til mange skolemøbler, som nu ganske enkelt er skrottede, hvilket virkelig smerter, når vi kunne have hjulpet de små landsbyskoler med en modernisering / bedre forhold for eleverne.

Denne gang var ferien planlagt, vi fik en bevilling og startede planlægningen, papirgangen i DK og Rumænien og med lidt forsinkelse, fik vi med gode menneskers hjælp maset 85 m³ ind i ladet på bilen.

Mandag aften var læsset klar og papirerne blev klareret i Padborg i løbet af natten og Tirsdag morgen startede vi mod Rumænien.

Vi nåede Cluj Napoca Torsdag morgen, klar til deklareringsen, som normalt ikke skaber problemer, men desværre var der ferie hos vor speditør, så en uerfaren, lidt stresset ung dame overså at vor læsliste bestod af to sider, hvorfor hun kun udfyldte deklaraionspapirer for en del af læsset. Dette samt den 40 graders varme dag, bragte toderen ud af fatning og nægtede at deklarerere mere den dag.

Vi kom fra Cluj kl. ca. 11.30 næste dag, efter at have leveret en del af vort læs og planlagt det videre aflæsnings-forløb i Rumænien.

Turen gik mod nordøst gennem byerne Dej, Suceava og Botusani, ned til landsbyen Plugari, beliggende ca. 15 km fra amtsvejen. Dårlig vej og ønsket om at bevare tingene på lastbilen intakte, forsinkede os yderligere, hvorfor vi ankom omkring midnat samme aften til byen. Borgmesteren, skolens personale og lægen ventede alle for at modtage os. Vi fik hurtigt læsset af, blev rost for de mange gode ting de modtog. Glæden ved at opleve deres glæde og taknemlighed var så gribende, at vor chauffør måtte gå afsides en kort tid. Det er sådanne oplevelser, som holder os i gang. Lægens udstyr før vor ankomst og nu efter, er som dag og nat. Han var kendelig berørt, hvilket betyder, at han virkelig tager sit job alvorligt og er værd at hjælpe.

En praktisk ting i denne situation er, at vi donerer tingene til borgmesteren / byen, således at lægen ikke kan tage tingene med sig, hvis han ville flytte og etablere sig selv !!

Plugarifolkene glæde og stærke ønske om at gøre lidt for os, forsinkede os lidt, da vi måtte deltage i et måltid såvel på skolen, som hos lægen. Borgmesteren var ulykkelig fordi vi måtte af sted, men forklaringen om at der ventede andre på vor ankomst, blev accepteret.

Næste sted var Camin Hospital House, Hirlau. Et stort multihandicap center, med 500 voksne og unge fastboende. Vi har bragt virkelig mange ting til denne institution, men beboernes handicap betyder et enormt slid på tøj og fodtøj, samt al andet udstyr. Vi mangler senge til denne institution, mest fordi sengene ruges både som stol og seng.

Foruden de vante ting, havde vi denne gang en del af en planlagt modernisering af et stærkt nedslidt køkken med. Beboerne på dette handicap center, har i længere tid måttet spise kogemad, da stege- og bage faciliteterne var ubrugelige. Kun gamle kogevarer fungerede endnu, dog kun under en kontinuerlig reparations cyklus. Der var stor lykke for det bragte udstyr, som er betalt gennem en bevilling fra Tips og Lotto midlerne. Køkkenet er under rekonstruktion, hvor byens borgmester er taget i ed om at hjælpe økonomisk vedrørende den bygningstekniske reparation.

Vi forlod Hirlau ca. kl. 05.30 om morgenen og ilede mod Iasi, hvor vi ville være klar til aflæsning af operationsborde til to af byens hospitaler.

Her "tillod" vi os at mase den store lastvogn ind i den indre by, passede på ikke at spærre for ambulancen, men fyldte ellers temmelig meget. I ca. 38 Graders varme "nød" vi solen under aflæsningen af det tunge udstyr. Også her var man utroligt taknemlige for det vi bragte og ønsket om at beværte os, var mere et krav, hvilket vi dog forsøgte at minimere, men høflighed overfor landets skikke betød en dejlig og tiltrængt frokost.

Også Inspektøren for Handicap inspektoratet i Iasi modtog en del ønsket udstyr, et gadebørnshjem fik sko, tøj og telte / spejderudstyr. En fattig børnerig familie, hvor storebroderen er familiens overhoved, modtog møbler, senge, tøj og køkkenudstyr til den delvis tomme lejlighed, som de har modtaget af deres kirke. Endelig et par ting til Nicolina Skolen, en folke- tekniskskole hvor vi forsøger at forbedre forholdene for de mange elever.

Godt trætte, men glade over den taknemlighed og glæde vor hjælp har bragt, men også tilfredse med at vi formåede at bringe hvad vi i forvejen vidste der var nødvendigt. Vore besøg på vejen hjemefter tidligere transporter er meget virkningsfulde. De muliggør en nær og seriøs kontakt med vore modtagere og når vi så også formår at leve op til hvad vi nænsomt lover at bringe, føler vi at formålet er nået.

Den nære kontakt til Amtet, har gjort arbejdet lettere. Man følger vor aktivitet på nært hold og er nu interesseret i et samarbejde omkring Microfarm projektet. Et nyt projekt i et forsøg på at undgå de store institutioner, men i stedet at bringe forældreløse børn i "storfamilie-pleje i små landbrugs institutioner, hvor en integration af de anbragte børn forsøges gennemført i lokalsamfundet, dels ved at bruge den lokale skole, men også at knytte venskabsbånd mellem børnene og familierne i bysamfundet. Vi oplever glade og velfungerende børn og unge i disse "Microfarms" som også har muligheden for at følge "deres" børn i en videregående uddannelse.

Vi er bedt om at hjælpe med landbrugsudstyr, samt ting til husholdning etc. Men mangler økonomisk grundlag hertil.

Vi er dybt taknemlige for transportbevillingen, hvilket bringer os i stand til at hjælpe hvor behovet er stort.

Med venlig hilsen

Arne Vindbjerg
EECA. Rumænien gruppen